

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ เอสเธอร์

ในประเทศเปอร์เซีย พวกยิวซึ่งเป็นเชลยที่นั่น เกือบถูกทำลายหมด เรื่องที่สวายนามนี้ได้เล่าให้ทราบว่าพระเจ้าทรงช่วยเขาให้รอดพ้นได้อย่างไร คือเรื่องเกี่ยวกับนางเอสเธอร์กับโมรเดคัย

เรื่องนี้เกิดขึ้นหลังจากเศรุบบาเบลกับพวกเขาขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และก่อนเอสรา กับเนหะมีย์ได้รับอนุญาตจากกษัตริย์ให้ไปยังแผ่นดินอิสราเอล เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ประเทศเปอร์เซีย กษัตริย์ไซรัสและกษัตริย์ดาร์อัสที่ 1 ได้เสียชีวิตไปแล้ว กษัตริย์อาหสุเอรัส บุตรชายของดาร์อัสที่ 1 กำลังปกครองอยู่ กษัตริย์อาหสุเอรัสนี้ บางคนคิดว่าเป็น เซอร์ซีส และบางคนคิดว่าเป็น ดาร์อัส ไฮส์ทาสพิส กษัตริย์อาหสุเอรัสเป็นผู้กดขี่ที่มักมากในกาม โลเล และโหดร้าย ทหารเรือของท่านซึ่งมีจำนวนมากได้แพ้ทหารเรือของประเทศกรีซซึ่งมีจำนวนน้อยที่เมืองซาลามิส ในปีก่อนค.ศ. 480 เอสราพูดถึงท่านในหนังสือเอสรา 4:6 บุตรชายของอาหสุเอรัสคืออารทาร์เซอร์ซีสได้ปกครองต่อจากบิดา พระเจ้าได้พูดถึงอารทาร์เซอร์ซีสนี้ในบทสุดท้ายของหนังสือเอสราและในหนังสือเนหะมีย์

พระราชินีวซทิจิไม่เชื่อฟังกษัตริย์

¹ อยู่มาในรัชสมัยของอาหสุเอรัส (อาหสุเอรัสผู้ทรงครอบครอง ตั้งแต่ ประเทศ อินเดีย ถึง ประเทศ เอธิโอเปีย เหนือหนึ่งร้อย ยี่สิบ เจ็ด มณฑล นั้น) ² ใน สมัยที่กษัตริย์อาหสุเอรัส ประทับ บน บัล ลังก์แห่ง ราชอาณาจักร ของ พระองค์

ใน สุ สาป รา สาท 3 ในปีที่สาม แห่ง รัชกาล ของ พระองค์
 พระองค์พระราชทาน การ เลี้ยง แก่เจ้า นาย และ บรรดา
 ข้าราชการของพระองค์ นายที่พนายกองทัพแห่งเปอร์เซีย
 และมีเดีย และขุนนางกับผู้วาราชการมณฑลเฝ้าอยู่ต่อพระ
 พักตร์พระองค์ 4 ขณะที่พระองค์ทรง แสดุงราชสมบัติแห่ง
 ราชอาณาจักรอันรุ่งเรืองของพระองค์ ทั้ง ความโอ้อ่า ตระ
 การอันรุ่งโรจน์ของพระองค์อยู่เป็นเวลาหลายวัน ถึงหนึ่ง
 ร้อยแปดสิบวัน 5 เมื่อวันเหล่านี้ผ่านพ้นไปแล้ว กษัตริย์ทรง
 จัดการ เลี้ยง แก่ บรรดา ประชาชน ผู้อยู่ใน สุ สาป รา สาท
 ทั้ง ผู้ใหญ่ผู้น้อย นาน เจ็ด วัน ใน ลาน อุทยาน แห่ง สำนัก
 พระราชวัง ของกษัตริย์ 6 มีผ้า ม่าน ฝ้าย สีขาว และสี ม่วง
 คล้ำ มีสายป่านและเชือกขนแกะสีม่วงคล้องห่วงเงินและ
 เส้าหินอ่อน ทั้ง เตียงทองคำและเงินบนพื้นลาดปูนฝังหิน
 แดง หินอ่อน มุกดา และหินอ่อนสีดำ 7 เครื่องดื่มก็ใส่ถ้วย
 ทองคำส่งให้ (เป็นถ้วยหลากชนิด) และเหล้าองุ่นของราช
 สำนักมากมายตามพระทัยกว้างขวางของกษัตริย์ 8 การดื่ม
 ก็กระทำกัน ตาม กฎหมายที่ไม่มี การ บังคับ เพราะกษัตริย์
 ทรง มี พระ กระแส รับสั่ง ไป ยัง พนักงาน ทั้ง ปวง ว่า ให้ทุก
 คน ทำได้ ตามใจปรารถนา 9 พระราชินีวัช ที่กีพระราชทาน
 การ เลี้ยง แก่สตรีใน ราช สำนัก ซึ่ง เป็น ของ กษัตริย์ อา ห
 สุ เออร์สด้วย 10 ณ วัน ที่เจ็ด เมื่อ พระทัย ของกษัตริย์ รื่น
 เริงด้วยเหล้าองุ่น พระองค์ทรงบัญชาเมहुมาน บิสธา ฮาร
 โบนา บิกธาและอาบักธา เศธาร์ และคารคาส ชั้นที่ทั้ง
 เจ็ด ผู้ปรนนิบัติต่อ พระพักตร์กษัตริย์อา ห สุ เออร์ส 11 ให้ไป
 เชิญ พระราชินี วัช ที่ สวม มงกุฎ มา เฝ้า กษัตริย์ เพื่อ จะ ให้
 ประชาชนและเจ้านายของพระองค์ได้ชมสง่าราศี โฉมของ
 พระนาง เพราะพระนางงามนัก 12 แต่พระราชินีวัช ที่ทรง
 ปฏิเสธไม่มาตามพระบัญชาของกษัตริย์ที่รับสั่งไปกับชั้นที่

เมื่อ เป็น เช่นนี้ กษัตริย์ทรง เตือดตาล และ พระพิโรธ ของ พระองค์ระอุอยู่ใน พระอูระ ¹³ ฝ่าย กษัตริย์ จึง ตรัส กับ คน ที่มีปัญญาผู้ทราบกาลเทศะ (เพราะนี่เป็นวิธีดำเนินการของ กษัตริย์ต่อบรรดาผู้ที่เจนจัดในกฎหมายและการพิพากษา ¹⁴ ผู้ที่รองพระองค์คือ คารเซนา เซธาร์ อัธมาธา ทารซิช เมเรส มารเสนา และเมมูคาน เจ้านายทั้งเจ็ดของเปอร์เซีย และมีเดีย ผู้เคยเข้าเฝ้ากษัตริย์ และนั่งก่อนในราชอาณาจักร) ¹⁵ ว่า “ตาม กฎหมาย จะ ต้อง กระทำ อะไร ต่อ พระราชินีวัชที เพราะว่าพระนางมิได้ปฏิบัติตามพระบัญชาของ กษัตริย์อาหสุเอรัสซึ่งรับสั่งไปกับชั้นนี้” ¹⁶ เมมูคานจึงทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์และเจ้านายทั้งปวงว่า “พระราชินีวัชทีได้ทรงกระทำผิดมิใช่ต่อกษัตริย์เท่านั้น แต่ต่อเจ้านายทั้งปวงและประชาชนทั้งปวงผู้อยู่ในมณฑลทั้งสิ้นของกษัตริย์อาหสุเอรัส ¹⁷ เพราะ สิ่ง ที่พระ ราชนิทรทรง กระทำ นี้ จะ เป็นที่ทราบแก่สตรีทั้งปวง ทำให้เขามองดูสามีของเขาด้วยความประมาท เพราะเขาจะพูดว่า ‘กษัตริย์อาหสุเอรัสมีพระบัญชาให้นำ พระราชินีวัชที มา ต่อ พระพักตร์พระองค์ แต่พระนางไม่เสด็จมา’ ¹⁸ ในวันนี้ที่เดียวเจ้านายผู้หญิงแห่งเปอร์เซียและมีเดียซึ่งได้ยืนถึงสิ่งที่พระราชินีทรงกระทำนี้ ก็จะทำให้เจ้านายทั้งปวงของกษัตริย์รู้ทั่วกัน ทำให้มีความประมาท และ ความ โกรธ ขึ้น เป็นอัน มาก ¹⁹ ถ้า เป็นที่ พู พระทัยกษัตริย์ ขอให้ มี พระราชโองการจากพระองค์ และให้ บันทึกไว้ในกฎหมายของคนเปอร์เซียและคนมีเดีย อย่างที่ คินคำไม่ได้ว่า ‘วัชทีจะเข้า เฝ้ากษัตริย์อาหสุเอรัสอีกไม่ได้’ และขอ กษัตริย์ ประทาน ตำแหน่งราชินีให้แก่ผู้อื่นที่ดีกว่า พระนาง ²⁰ ตั้งนั้นเมื่อ กษัตริย์ทรงประกาศกฤษฎีกา ตลอด

พระราชอาณาจักรของพระองค์ (อันกว้างใหญ่อย่างยิ่งนั้น) สตรีทั้ง ปวง จะต้องให้เกียรติสามีของตน ไม่ว่า สูง หรือ ต่ำ” ²¹ คำทูล แนะนำ นี้ เป็นที่พอพระทัย กษัตริย์ และ เจ้า นาย กษัตริย์จึง ทรง กระทำ ตาม ที่ เม มู คาน ทูล เสนอ ²² พระองค์ทรงมีพระอักษรไปทั่วราชอาณาจักรของกษัตริย์ ถึง ทุก มณฑล ตาม อักษรของมณฑลนั้น และถึงทุกชาติตาม ภาษาของเขา ให้ชายทุกคนเป็นเจ้าเป็นนายในเรือนของตน และให้ประกาศกฤษฎีกานี้ตามภาษาของแต่ละชนชาติ

2

เอสเธอร์รับตำแหน่งเป็นพระราชินี

¹ ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ เมื่อ พระพิโรธ ของกษัตริย์ อา หสุ เอ ร็ ส สงบ ลง พระองค์ทรง ระลึก ถึง รัช ติ และ สิ่ง ที่ พระนาง ทรง กระทำ และกฤษฎีกาที่พระองค์ทรงออกเรื่อง พระนาง ² ข้าราชการของกษัตริย์ผู้ปรนนิบัติพระองค์อยู่จึง ทูล ว่า “ขอ ทรง ให้หา หญิง พรหมจารี สาว สวย มา ถวาย กษัตริย์ ³ และขอ กษัตริย์ทรง แต่ง ตั้ง เจ้าหน้า ที่ทุกมณฑล แห่งราชอาณาจักรของพระองค์ เพื่อให้คนเหล่านี้รวบรวม หญิงสาว พรหมจารีดังาม ทั้ง หลาย มา ยัง ฮา เร็ม ใน สุ สาส รา สาส ให้อยู่ในอารักขาของ เฮ กัย ข้าราชการ ใน พระ ราชา สำนั กของกษัตริย์ ผู้ดูแลสตรี และขอประทานเครื่อง ขำระล้าง และประเทืองผิว สำหรับหญิงเหล่านั้น ⁴ และขอ ให้หญิงสาว คนที่กษัตริย์พอพระทัย ได้ เป็น พระราชินี แทน รัช ติ” ข้อนี้พอพระทัยกษัตริย์ พระองค์จึงทรงกระทำตาม นั้น ⁵ ยังมี ยิว คนหนึ่ง ใน สุ สาส รา สาส ชื่อ โม ร เด คัย บุตร ชาย ยายีร์ ผู้เป็นบุตรชายซีเมอี ผู้เป็นบุตรชายคิซ คนเบน ยามิน ⁶ ผู้ถูกกวาดต้อนจาก เยรูซาเล็ม ใน หมู่ เซลย ที่ถูกก

วาด ต้อน ไป พร้อมกับ เย โคนิ ยาห์ กษัตริย์ ของ ยูดาห์ ผู้ซึ่ง
เนบู คัด เนส ซาร์ กษัตริย์ ของ บา บิโลน ได้ กวาด ต้อน ไป นั้น
7 ท่าน ได้ เลี้ยง ดู ฮาดาด ซาห์ คือ เอสเธอร์ บุตรสาว ลุง ของ ท่าน
เพราะ เธอ ไม่มี พ่อ แม่ สาว คน นี้ รูปร่าง และ น่า ดู เมื่อ บิดา
มารดา ของ เธอ สิ้น ชีวิต แล้ว โมร เดคัย ก็ รับ เธอ มา เลี้ยง เป็น
บุตรสาว 8 ต่อ มา เมื่อ พระ บัญชา ของ กษัตริย์ และ กฤษฎีกา
ของ พระ องค์ ประกาศ ออก ไป และ เมื่อ เขา รวบรวม หญิง สาว
เป็น อัน มาก เข้า มา ใน สุสาป ราสาท ให้ อยู่ ภาย ใต้ อารักขา ของ
เฮกัย เอสเธอร์ ก็ ถูก นำ เข้า มา ไว้ ใน ราช สำนัก ภาย ใต้ อารักขา
ของ เฮกัย ผู้ ดู แล สตรี 9 หญิง นั้น เป็น ที่ พอใจ เขา และ เธอ
ก็ เป็น ที่ โปรดปราน แก่ เขา เขา จึง รับผิดชอบ เครื่อง ประเทือง
ผิว และ ส่วน ของ เธอ ให้ เธอ พร้อมกับ สาว ใช้ ที่ คัด เลือก แล้ว
เจ็ด คน จาก ราช สำนัก แล้ว ก็ เลื่อน เธอ และ สาว ใช้ ของ เธอ
ขึ้น ไป ยัง สถาน ที่ ดี ที่ สุด ใน ฮา เร็ม 10 เอสเธอร์ มิ ได้ บอก ให้
ทราบ ถึง ชาติ และ ญาติ ของ เธอ เพราะ โมร เดคัย กำ ซับ เธอ
ไม่ ให้ ใคร รู้ 11 ทุก ๆ วัน โมร เดคัย เดิน มา หน้า ลาน ของ ฮา เร็ม
เพื่อ ฟัง ข่าว เอสเธอร์ เป็น อย่างไร และมี อะไร เกิด ขึ้น แก่ เธอ
12 เมื่อ ถึง เวร ที่ สาว ๆ ทุก คน จะ เข้า ไป ฝ้า กษัตริย์ อาหสุ เอรัส
หลังจาก ได้ เตรียม ตัว ตาม ระเบียบ ของ หญิง สิบ สอง เดือน
แล้ว (และ นี้ เป็น เวลา ปกติ สำหรับ ประเทือง ผิว คือ ชโลม ภาย
หญิง ด้วย น้ำมัน กำ ยาน หก เดือน และ หก เดือน ด้วย เครื่อง
เทศ และ น้ำมัน ประเทือง ผิว ผู้หญิง) 13 เมื่อ สาว ๆ ทุก คน จะ
เข้าไป ฝ้า กษัตริย์ อย่าง นี้ เธอ จะ ต้อง ภาว อะไร จาก ฮา เร็ม
ไป ยัง ราช สำนัก ก็ เอา ไป ได้ 14 เธอ เข้า ไป ฝ้า เวลา เย็น และ
ในเวลา เข้า เธอ กลับ ออก มา ใน ฮา เร็ม ที่ สอง ใน อารักขา ของ
ชาว อัสกาล สัน ที่ ของ กษัตริย์ ผู้ ดู แล นาง ห้าม เธอ ไม่ ได้ เข้า ไป
ฝ้า กษัตริย์ อีก นอกจาก กษัตริย์ จะ พอ พระทัย ใน เธอ และ

ทรงเรียกชื่อเธอให้เข้าเฝ้า 15 บัดนี้เมื่อถึงเวรของเอสเธอร์ บุตรสาวของอาบีฮาอิล ลุงของโมรเดคัยผู้ซึ่งรับเธอไว้ เป็นบุตรสาว จะเข้าเฝ้ากษัตริย์ เธอมิได้ขอสิ่งใด นอกจากสิ่งที่เขกัยข้าราชการสำนักของกษัตริย์ผู้ดูแลพวกสตรีแนะนำ ฝ่ายเอสเธอร์ได้รับความโปรดปรานในสายตาของทุกคนที่ได้พบเห็น 16 เมื่อเขาพาเอสเธอร์เข้าไปเฝ้ากษัตริย์อาหสุเอรัสในพระราชสำนัก ในเดือนสิบซึ่งเป็นเดือนเทเบทในปีที่เจ็ดแห่งรัชกาลของพระองค์ 17 กษัตริย์ทรงรักเอสเธอร์ยิ่งกว่าบรรดาหญิงทั้งปวงนั้น และเธอได้รับพระกรุณาและความโปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ มากกว่าหญิงพรหมจารีทั้งสิ้น พระองค์จึงทรงสวมพระมงกุฎบนศีรษะของเธอ และทรงตั้งเธอให้เป็นพระราชินีแทนวซิที 18 แล้วกษัตริย์พระราชทานการเลี้ยงใหญ่แก่เจ้านายและข้าราชการทั้งปวงของพระองค์ เป็นการเลี้ยงของพระนางเอสเธอร์ พระองค์ทรงอนุมัติให้งดส่วยแก่มณฑลทั้งปวง และพระราชทานของกำนัล ด้วยพระทัยกว้างขวางของกษัตริย์ 19 เมื่อเขารวบรวมหญิงพรหมจารีมาครั้งที่สอง โมรเดคัยนั่งอยู่ที่ประตูของกษัตริย์ 20 ฝ่ายพระนางเอสเธอร์นั้นมิได้ทรงให้ใครทราบถึงพระญาติหรือชนชาติของพระนางดังที่โมรเดคัยกำชับพระนางไว้ เพราะพระนางเอสเธอร์ทรงทำตามคำสั่งของโมรเดคัย เช่นเดียวกับเมื่อเขาเลี้ยงดูพระนางมา

โมรเดคัยช่วยชีวิตของกษัตริย์

21 ในครั้งนั้น เมื่อโมรเดคัยนั่งอยู่ที่ประตูของกษัตริย์บิกธาน และเทเรซ ชั้นที่สอง คนของกษัตริย์ผู้เฝ้าธรณีประตู มีความโกรธและหาช่องที่จะประทุษร้ายกษัตริย์

อาหสุเอรัส²² เรื่องนี้รู้ถึงโมรเดคัยและท่านก็ทูลพระราชินีเอสเธอร์ พระนางเอสเธอร์กราบทูลกษัตริย์ในนามของโมรเดคัย²³ เมื่อมีการสอบสวนเรื่องนี้ว่าเป็นความจริงแล้ว กษัตริย์ก็ทรงให้แขวนสองคนนั้นเสียที่ต้นไม้ และบันทึกเรื่องไว้ในหนังสือพงศาวดารต่อพระพักตร์กษัตริย์

3

ฮามานวางแผนร้ายที่จะทำลายคนยิวทั้งปวง

¹ ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้กษัตริย์อาหสุเอรัสทรงเลื่อนยศฮามานบุตรชายฮัมเมตาธา คนอากัก กษัตริย์ทรงเลื่อนท่าน และทรงตั้งเก้าอี้ของท่านไว้เหนือกว่าของเจ้านายทั้งปวงที่อยู่กับพระองค์² บรรดาข้าราชการของกษัตริย์ซึ่งอยู่ที่ประตูของกษัตริย์ก็กราบลงแสดงความเคารพต่อฮามาน เพราะกษัตริย์ทรงบัญชาให้แสดงความเคารพต่อท่านเช่นนั้น แต่โมรเดคัยมิได้กราบหรือแสดงความเคารพ³ ข้าราชการของกษัตริย์ซึ่งอยู่ที่ประตูของกษัตริย์จึงพูดกับโมรเดคัยว่า “ทำไมท่าน ละเมิดพระบัญชาของกษัตริย์”⁴ อยู่มาเมื่อเขาทั้งหลายพูดกับท่านวันแล้ววันเล่า และท่านไม่ฟังเขา เขาก็ไปเรียนฮามานเพื่อจะดูว่า ถ้อยคำของโมรเดคัยจะชนะหรือไม่ เพราะท่านบอกเขาว่าท่านเป็นคนยิว⁵ เมื่อฮามานเห็นว่าโมรเดคัยไม่กราบลงหรือแสดงความเคารพต่อท่าน ฮามานก็เดือดดาล⁶ แต่ท่านเห็นว่าเป็นการเสียเกียรติที่จะจับกุมโมรเดคัยคนเดียว เพราะมีคนเรียนท่านให้ทราบถึงชนชาติของโมรเดคัย ฮามานจึงหาช่องที่จะทำลายยิวทั้งหมด คือชนชาติของโมรเดคัยทั่วราชอาณาจักรของอาหสุเอรัส⁷ ในเดือนแรกซึ่งเป็นเดือนนิसानปีที่สิบสองแห่งรัชกาลกษัตริย์อาหสุเอรัส เขาพากันทอดเปเปอร์ คือสลาก ต่อหน้าฮามานเพื่อหาวัน

และเพื่อหา เดือน ได้เดือนที่สิบสอง คือ เป็นเดือนอาดาร์⁸ แล้วฮามานทูลกษัตริย์อาหสุเอรัสว่า “มีชนชาติหนึ่งกระจายอยู่ทั่ว และแยกกันอยู่ท่ามกลางชนชาติทั้งหลายในมณฑลทั้งหลายแห่งราชอาณาจักรของพระองค์ กฎหมายของ เขา ผิดกับ กฎหมาย ของ ชนชาติ อื่น ทั้งสิ้น และพวกนี้ไม่รักษากฎหมายของกษัตริย์ การที่กษัตริย์ทรงปล่อยเขาไว้นี้ไม่บังเกิด ประโยชน์แก่พระองค์⁹ ถ้า เป็นที่ พอ พระทัย กษัตริย์ ขอ ทรง ออก กฤษฎีกา ให้ ทำลายล้าง เขา เสีย เกิด และข้าพระองค์จะถวายเงินหนึ่งหมื่นตะลันต์ใส่มือบรรดาผู้ที่ดูแลพระราชกิจของกษัตริย์ เพื่อเขาจะได้ใส่ในพระคลังของกษัตริย์”¹⁰ กษัตริย์จึง ถอด พระอัครมรงค์ トラออกจาก พระหัตถ์ของพระองค์มอบแก่ฮามานบุตรชายอัมเมดาธา คนอากัก ศัตรูของพวกยิว¹¹ และกษัตริย์ตรัสกับฮามานว่า “เรามอบเงินนั้นให้แก่ท่าน และมอบประชาชนแก่ท่านด้วย เพื่อจะทำ แก่ เขา ตามที่ ท่าน เห็นดี”¹² แล้วทรง เรียกราชอาลักษณ์เข้ามาในวันที่สิบสามเดือนต้น ให้เขียนกฤษฎีกาตามที่ยฮามานบัญญัติไว้ทุกประการ ส่งไปยังสมุหเทศาภิบาลของกษัตริย์และของเจ้าเมืองมณฑลทั้งปวงและถึงเจ้านายแห่งชนชาติทั้งปวง ถึงทุกมณฑลเป็นอักขระของมณฑลนั้น และถึงชนทุกชาติเป็นภาษาของเขา เขียนในพระนามของกษัตริย์อาหสุเอรัส และประทับตราด้วยพระอัครมรงค์ของกษัตริย์¹³ ให้คนเดินข่าวจดหมายเหล่านี้ไปถึงมณฑลของกษัตริย์ ทั้งสิ้น สั่งให้ทำลาย สั่งหาร และทำให้ยิวทั้งปวงพินาศไป ทั้งหนุ่ม และ แก่ เด็ก และ ผู้หญิง ในวันเดียวกัน คือ วันที่สิบสาม เดือนที่สิบสอง ซึ่งเป็น เดือนอาดาร์ และให้รีบเอาข่าวของของเขาไปหมด¹⁴ ให้ออกสำเนาเอกสารนั้นเป็นกฤษฎีกาในทุกมณฑล นำไปป่าวร้องให้ชนชาติทั้งปวงพร้อมเพื่อวันนั้น¹⁵ บรรดาคนเดินข่าวก็รีบไปตามพระ

บัญชาของกษัตริย์ และออกกฤษฎีกานั้นในสุสาปราชาสาท
กษัตริย์ก็ประทับดีมกับฮามาน ส่วนชาว นคร สุสาพา กั้น
งุนงง

4

พวกยิวถืออดอาหาร

¹ เมื่อ โม รเดคัย ทราบ ทุก อย่าง ที่ได้กระทำ ไป แล้ว โม
รเดคัยก็ ฉีก เสื้อ ของ ตนสวม ผ้า กระสอบ และใส่ขี้เถ้า และ
ออกไปกลางนคร คร่ำครวญด้วยเสียงดังอย่างขมขื่น ² ท่าน
ขึ้นไปอยู่ตรงหน้าประตูของกษัตริย์ เพราะไม่มีผู้ใดที่สวม
ผ้า กระสอบ เข้า ประตู ของ กษัตริย์ได้ ³ และ ใน ทุก มณฑล
ที่พระบัญชาของกษัตริย์และกฤษฎีกาของพระองค์ไปถึง
ก็มีการไว้ทุกข์อย่างใหญ่หลวงท่ามกลางพวกยิว ด้วยการ
อดอาหาร ร้องไห้และคร่ำครวญ และคนเป็นอันมากนอนใน
ผ้ากระสอบและมีขี้เถ้า ⁴ เมื่อสาวใช้และขันทีของพระนาง
เอสเธอร์มาทูลพระนาง พระราชินีก็เป็นทุกข์ในพระทัยยิ่ง
นัก พระนางทรงส่งเสื้อผ้าไปให้แก่โมรเดคัย เพื่อท่านจะได้
ถอดผ้ากระสอบของท่านออกเสีย แต่ท่านไม่ยอมรับผ้านั้น
⁵ แล้วพระนางเอสเธอร์มีพระเสาวนีย์เรียกฮาธาคนซึ่งคน
หนึ่งของกษัตริย์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงแต่งตั้งให้ปรนนิบัติ พระ
นาง ตรัสสั่งให้ไปหาโมรเดคัย เพื่อจะทรงทราบว่า เรื่อง
อะไร และทำอย่างนั้นทำไม ⁶ ฮาธาออกไปหาโมรเดคัย
ที่ถนนในนคร ข้างหน้าประตูของกษัตริย์ ⁷ โมรเดคัยก็เล่า
เรื่องทั้งสิ้นที่เกิดแก่ท่าน และจำนวนเงินถูกต้องที่ยามาน
สัญญาถวายแก่พระคลังของกษัตริย์ เพื่อการทำลายพวก
ยิว ⁸ โมรเดคัยยังได้ให้สำเนา กฤษฎีกา เขียนที่ออกในสุสา
สั่งให้ทำลายเขาทั้งหลายเพื่อนำไปแสดงแก่พระนางเอส
เธอร์ อธิบายเรื่องให้พระนาง และกำชับให้พระนางเข้าเฝ้า

กษัตริย์ เพื่อทูลอ้อนวอนพระองค์ และวิงวอนพระองค์เพื่อเห็นแก่ชนชาติของพระนาง ⁹ ฮาธาคก็กลับไปทูลพระนางเอสเธอร์ถึงสิ่งที่โมรเดคัยได้บอกไว้ ¹⁰ แล้วพระนางเอสเธอร์ก็บอกฮาธาคให้ส่งข่าวไปให้โมรเดคัยว่า ¹¹ “ข้าราชการของกษัตริย์ทั้งสิ้นและประชาชนในบรรดามณฑลของกษัตริย์ทราบอยู่ว่า ถ้าชายหรือหญิงคนใดเข้าเฝ้ากษัตริย์ภายในพระลานชั้นในโดยมิได้ทรงเรียก ก็มิกฎหมายอยู่ข้อเดียวเหมือนกันหมด ให้ลงโทษถึงตาย เว้นเสียแต่ผู้ซึ่งกษัตริย์ยื่นธำมรงค์ทองคำออกรับคนนั้นจึงจะมีชีวิตอยู่ได้ ส่วนฉัน กษัตริย์ก็มีได้ตรัส เรียก ให้เข้า เฝ้า มา สามสิบ วัน แล้ว” ¹² เขาทั้งหลายก็มาบอกโมรเดคัยถึงสิ่งที่พระนางเอสเธอร์ตรัสนั้น ¹³ โมรเดคัย จึง บอก เขา ให้กลับ ไป ทูล ตอบ พระนางเอสเธอร์ว่า “อย่าคิดว่าเธออยู่ในราชสำนักจะรอดพ้นได้ดีกว่าพวกยิวทั้งปวง ¹⁴ เพราะถ้าเธอเจียบอยู่ในเวลานี้ ความช่วยเหลือ และการช่วย ให้พ้น จะ มา ถึง พวก ยิว จาก ที่อื่น แต่เธอและวงศ์วานบิดาของเธอจะพินาศ ที่จริงเธอมารับตำแหน่งราชินีก็เพื่อยามวิกฤตเช่นนี้ก็เป็นได้นะ ใครจะรู้” ¹⁵ แล้วเอสเธอร์ตรัสบอกเขาให้ไปบอกโมรเดคัยว่า ¹⁶ “ไปเถิด ให้รวบรวมพวกยิวทั้งสิ้นที่หาพบในสุสา และถืออดอาหารเพื่อฉัน อย่ารับประทาน อย่าดื่มสามวันกลางคืนหรือกลางวัน ฉันและสาวใช้ของฉันจะอดอาหารอย่างทานด้วย แล้วฉันจะเข้า เฝ้า กษัตริย์แม้ว่า เป็นการ ฝ่าฝืนกฎหมาย ถ้าฉันพินาศ ฉันก็พินาศ” ¹⁷ โมรเดคัยก็ไปกระทำทุกอย่างตามที่พระนางเอสเธอร์รับสั่งแก่ท่าน

5

พระราชินีเอสเธอร์กล้าอุทธรณ์ถึงกษัตริย์

¹ อยู่มาในวันที่สามพระนางเอสเธอร์ทรงฉลองพระองค์ และ ประทับ ยืนที่ ใน ลาน ชั้น ใน ของ พระราชสำนัก ตรง ข้ามกับห้อง พระโรง ใหญ่ ของกษัตริย์ กษัตริย์ประทับ บน ราชบัลลังก์ภายในพระราชวัง ตรงข้ามทางเข้าพระราชวัง ² เมื่อ กษัตริย์ ทอด พระเนตร เห็น พระราชินี เอสเธอร์ ประทับยืนอยู่ในพระลาน พระนางก็เป็นทีโปรดปรานใน สายพระเนตรของพระองค์ พระองค์จึงทรงยื่นธำมรงค์ ทองคำซึ่งอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์แก่พระนางเอสเธอร์ พระนาง เอสเธอร์ก็เสด็จ เข้า มา แตะ ยอด ธำมรงค์ พระกร ³ กษัตริย์ตรัสกับพระนางว่า “พระราชินีเอสเธอร์ เรื่องอะไร กัน พระนางต้องการสิ่งใด ก็จงประทานให้แก่พระนางถึง ครึ่ง ราชอาณาจักร ของเรา” ⁴ และพระนาง เอสเธอร์ ทูล ว่า “ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอ กษัตริย์เสด็จมาพร้อม กับฮามานในวันนี้ ถึง การเลี้ยงที่หม่อมฉันเตรียมไว้ เพื่อ พระองค์” ⁵ กษัตริย์จึง ตรัสว่า “ให้ฮามานรีบมา เพื่อท่าน จะได้กระทำตามที่พระนางเอสเธอร์ปรารถนา” กษัตริย์จึง เสด็จไปในการเลี้ยงกับฮามานซึ่งพระนางเอสเธอร์ได้ทรง เตรียมไว้ ⁶ ขณะอยู่ในการเลี้ยงเหล้าองุ่นกษัตริย์ตรัสกับเอสเธอร์ว่า “คำร้องขอของพระนางว่าอะไร เราจะให้ แล้ว คำทูลขอของพระนางว่าอะไร แม้จะถึงครึ่งราชอาณาจักร ของเรา ก็จงสำเร็จ” ⁷ พระนางเอสเธอร์ทูลว่า “คำร้องขอ ของหม่อมฉันและคำทูลขอของหม่อมฉัน คือ ⁸ ถ้าหม่อมฉัน เป็นทีโปรดปรานในสายพระเนตรของกษัตริย์ และเป็นที พอพระทัย กษัตริย์ที่จะประทาน คำร้องขอ ของหม่อมฉัน และให้คำทูลขอของหม่อมฉันสำเร็จนี้ ขอ กษัตริย์เสด็จ มาพร้อม กับฮามานในการเลี้ยง ซึ่งหม่อมฉันจะเตรียมไว้ สำหรับ เขา ทั้ง หลาย และ พรุ่งนี้ หม่อมฉัน จะกระทำ ตาม ที่กษัตริย์ตรัสนั้น” ⁹ วันนั้นฮามานก็ออกไปด้วยใจชื่นบาน และยินดี แต่เมื่อฮามานเห็นโมรเดคัยที่ประตูของกษัตริย์

ไม่ยืนขึ้นหรือตัวสั่นอยู่ต่อหน้าท่าน ท่านก็เตือนดลต่อโมรเดคัย ¹⁰ ถึงอย่างนั้นก็ดี ฮามานก็อดกลั้นไว้ กลับไปบ้าน ใช้ให้คนไปตามบรรดาเพื่อนของตน และเศเรชภรรยาของตน ¹¹ ฮามานพรรณนาถึงความโอโง่งแห่งความมั่งมีของท่าน จำนวนบุตรของท่าน และเกียรติยศทั้งสิ้นซึ่งกษัตริย์พระราชทานแก่ท่าน และถึงเรื่องว่ากษัตริย์ได้เลื่อนท่านขึ้นเหนือเจ้านาย และข้าราชการของกษัตริย์อย่างไร ¹² แล้วฮามานเสริมว่า “แม้พระราชินีเอสเธอร์ก็ได้ทรงให้ผู้ใดไปกับกษัตริย์ในการเลี้ยง ซึ่งพระนางทรงจัดขึ้นนอกจากตัวข้า และพรุ่งนี้พระนางทรงเชิญข้ากับกษัตริย์อีก ¹³ แต่สิ่งเหล่านี้หาเป็นประโยชน์แก่ข้าไม่ ตราบใดที่ข้าเห็นโมรเดคัยคนยิวนั่งอยู่ที่ประตูของกษัตริย์” ¹⁴ เศเรชภรรยาของท่าน และสหายทั้งสิ้นของท่านจึงพูดกับท่านว่า “ขอทำตะแลงแกงสูงห้าสิบศอก รุ่งเช้าก็ทูลกษัตริย์ให้แขวนโมรเดคัยเสียที่นั่น แล้วก็ไปกินเลี้ยงอย่างร่าเริงกับกษัตริย์” คำแนะนำนี้เป็นที่พอใจฮามาน ท่านจึงสั่งให้ทำตะแลงแกง

6

ฮามานต้องยกย่องโมรเดคัย

¹ คืนวัน นั้น กษัตริย์ บรรทม ไม่หลับ และ พระองค์ ทรง บัญชา ให้ นำ หนังสือบันทึก เหตุที่นำ จดจำ คือ พระ ราช พงศาวดาร มา เขาก็ อ่าน ถวาย กษัตริย์ ² พระองค์ทรง เห็น เขียน ไว้ว่า โมรเดคัย ได้ ทูล เรื่องบิกธานา และ เท เรช อย่งไร คือ เรื่องชั้นที่สอง คนของกษัตริย์ผู้เฝ้า ธรณีประตู หาช่องจะปลงพระชนม์กษัตริย์อาหสุเออร์ ³ กษัตริย์ตรัสว่า “ได้ให้ เกียรติและ ยศอะไร แก่ โมรเดคัย เพราะ เรื่อง นี้บ้าง ” ข้าราชการ ของ กษัตริย์ผู้ปรนนิบัติพระองค์ทูล ว่า “ยัง ไม่ได้ให้สิ่ง ไใด พะ ยะ ค่ะ” ⁴ กษัตริย์ตรัสว่า “ใคร อยู่ใน

ลาน บ้าน” ฝ่ายฮามาน พึง เข้า มา ถึง พระลาน ชั้น นอก
 แห่ง ราช สำนัก เพื่อ จะ ทูล กษัตริย์ เรื่อง เอา โมรเดคัย
 แขนว เสี้ย ที่ ตะ แล่ง แกรง ซึ่ง ท่าน ได้ เตรียม ไว้ สำหรับท่าน
⁵ ข้าราชการของกษัตริย์จึงทูลพระองค์ว่า “ดูเถิด ฮามาน
 กำลัง ยืน อยู่ ใน พระ ลาน พะ ยะ ค่ะ” และ กษัตริย์ตรัสว่า
 “ให้ท่านเข้ามา” ⁶ ฮามาน จึง เข้า มา กษัตริย์ตรัสกับท่าน
 ว่า “หากษัตริย์มีพระประสงค์ จะ ประทาน เกียรติยศ
 แก่บุคคล ผู้ใด แล้ว กษัตริย์ควร จะ ทำ แก่ เขา ประการ
 ใด” และฮามานรำพึงในใจว่า “ผู้ใดเล่า ที่กษัตริย์พอ
 พระทัยจะประทานเกียรติยศมากกว่าข้า” ⁷ แล้วฮามานจึง
 ทูลกษัตริย์ว่า “เพื่อให้เกียรติแก่คนที่กษัตริย์พอพระทัยจะ
 ประทานเกียรติยศนั้น ⁸ ขอนำฉลองพระองค์ซึ่งกษัตริย์ทรง
 และม้าซึ่งกษัตริย์ทรง และมงกุฎซึ่งพระองค์ทรงสวมบน
 พระเศียร ⁹ ขอทรงมอบฉลองพระองค์ และม้าในมือของ
 เจ้านายผู้ใหญ่ยิ่งที่สุด คนหนึ่ง ของกษัตริย์ ขอให้แต่งคน
 ที่กษัตริย์พอพระทัย จะ ประทาน เกียรติยศ และขอ ให้ชาย
 นั้น ขึ้น นั่ง หลังม้า ไปตามถนนของกรุง และป่าวร้องไปข้าง
 หน้า เขาว่า ‘ผู้ที่กษัตริย์พอพระทัยจะประทานเกียรติยศก็
 เป็นเช่นนี้แหละ’ ” ¹⁰ กษัตริย์จึงตรัสกับฮามานว่า “รีบเข้า
 ถอดเอา เสื้อ และม้าอย่างที่ท่านว่า แล้วให้เกียรติแก่โม
 รเดคัย คน ยิว ซึ่ง นั่ง ที่ประตูของ กษัตริย์ อย่า เว้น สิ่ง ใด ที่
 ท่าน กล่าว มา นั้น เลย” ¹¹ ฮามาน จึง นำ ฉลอง พระองค์ กับ
 ม้า และตกแต่งโมรเดคัย และให้ท่านขึ้นม้าไปตามถนนใน
 กรุง ป่าวร้องหน้าท่านว่า “ผู้ที่กษัตริย์พอพระทัยจะประทาน
 เกียรติยศก็ เป็น เช่น นี้ แหละ” ¹² แล้วโมรเดคัยก็กลับมายัง
 ประตูของกษัตริย์ แต่ฮามานรีบกลับไปบ้านของท่าน คลุม
 ศีรษะและคร่ำครวญ ¹³ และฮามานเล่าทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่าน
 ให้เศรษภรรยาของท่านและสหายทั้งหลายของท่านฟัง คน

ฉลาดของท่าน และ เศเรช ภรรยา ของท่าน จึงว่า “ถ้า ท่าน เริ่มล้มลง ต่อหน้า โมรเดคัย ซึ่งเป็น เชื้อสาย ของยิว ท่าน จะ ไม่ชนะ เขา แต่ จะล้มลง ต่อหน้า เขา แน่” ¹⁴ ขณะ เมื่อ เขา ทั้ง หลาย กำลัง พุด กับ ท่าน อยู่ ชั้น ที่ ของ กษัตริย์ ก็ มา ถึง ริม น้ า ฮา มา น ไป ยัง การ เลี้ยง ซึ่ง พระนาง เอสเธอร์ ทรง จัด นั้น

7

การเลี้ยงของพระราชินีเอสเธอร์

¹ กษัตริย์จึงเสด็จกับฮามานไปในการเลี้ยงกับพระราชินีเอสเธอร์ ² ในวันที่สองเมื่ออยู่ที่การเลี้ยงเหล้าองุ่นกษัตริย์ตรัสกับเอสเธอร์อีกว่า “พระราชินีเอสเธอร์ คำร้องขอของพระนางคืออะไร และคำทูลขอของพระนางคืออะไร เราจะประทานให้ แม้ถึง ครึ่งราชอาณาจักรของเรา ก็จะสำเร็จ” ³ พระราชินีเอสเธอร์ทูลตอบว่า “โอ ข้าแต่กษัตริย์ ถ้าหม่อมฉันเป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ และถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอพระราชทานชีวิตของหม่อมฉันให้แก่หม่อมฉันตามคำร้องขอของหม่อมฉัน และชีวิตของชนชาติของหม่อมฉันตามคำทูลขอของหม่อมฉัน ⁴ เพราะพวกเรา ถูก ขาย ทั้ง หม่อมฉัน และชนชาติ ของ หม่อมฉัน ให้ถูกทำลาย ให้ถูกสังหารและให้ถูกล้างผลาญ แต่ถ้าพวกเราถูกขายเพียงให้ เป็น ทาส ชาย และ หญิง หม่อมฉันก็จะอดกลั้นสงบไว้ เพราะความทุกข์ยากของเราจะเปรียบกับผลเสียหายของกษัตริย์นั้นก็ได้” ⁵ กษัตริย์อาหสุเอรัส จึง ตรัส กับ พระราชินี เอสเธอร์ ว่า “ผู้นั้น คือ ใคร อยู่ที่ไหน จึงบังอาจคิดการกระทำเช่นนี้” ⁶ และพระนางเอสเธอร์ทูลว่า “คู่อริและศัตรูคือฮามานคนโหดร้ายผู้นี้เพคะ” ฮามานก็กลัวอยู่ต่อพระพักตร์กษัตริย์และพระราชินี

ฮามานถูกแขวนคอให้ตาย

7 กษัตริย์ทรง ลุก ขึ้น จาก การ เลี้ยง เหล้า อ่องุ่น ด้วย ทรง พระพิโรธ และเสด็จ เข้าไป ใน ราช อุทยาน แต่ฮา มาน ยัง อยู่ เพื่อ ทูล ขอ ชีวิต จาก พระ ราชนิ เอ ส เธอร์ เพราะ ท่าน เห็นว่า กษัตริย์ ทรง มุ่งร้าย ต่อ ท่าน แล้ว 8 เมื่อ กษัตริย์ เสด็จ กลับ จาก ราช อุทยาน มา ยัง ที่ ซึ่ง มี การ เลี้ยง เหล้า อ่องุ่น ฝ่าย ฮา มาน ยัง กราบ อยู่ ที่ พระแท่น ซึ่ง พระ นาง เอส เธอร์ ประทับ อยู่ นั้น กษัตริย์ ตรัส ว่า “เขา ยัง จะ ช่มชืด พระ ราชนิ ต่อ หน้า ต่อ ตา เรา ใน บ้าน ของ เรา หรือ” พอ พระ วา ทะ หลุด จาก พระ โอรส กษัตริย์ เขาก็ มา คลุม หน้า ฮา มาน 9 ฮา ร โบ นา ชัน ที คน หนึ่ง ทูล ต่อ พระ พักตร์ กษัตริย์ ว่า “ดู เกิด ตะ แลง แกลง ซึ่ง ฮา มาน เติรียม ไว้ สำหรับ โม ร เด คัย ซึ่ง รายงาน ช่วย พระ ชนม์ กษัตริย์ ก็ ยัง ตั้ง อยู่ ที่ บ้าน ของ ฮา มาน สูง ทำ ลิป ศอก พะ ยะ ค่ะ” กษัตริย์ ตรัส ว่า “แขวน มัน บน นั้น แหละ” 10 เขาก็ แขวน ฮา มาน บน ตะ แลง แกลง ซึ่ง ท่าน ได้ เติรียม ไว้ สำหรับ โม ร เด คัย แล้ว พระ พิโรธ ของ กษัตริย์ ก็ สงบ ลง

8

พวกยิวรับอนุญาตแก้แค้นศัตรูทั้งหลายของเขา

1 ใน วัน นั้น กษัตริย์ อา ห สุ เอ รัส พระ ราช ทาน วงศ์ วาน ของ ฮา มาน ศัตรู ของ พวก ยิว แก่ พระ ราชนิ เอ ส เธอร์ โม ร เด คัย ก็ เข้า ฝ้า กษัตริย์ เพราะ พระ นาง เอส เธอร์ ได้ ทูล ว่า ท่าน เป็น อะไร กับ พระ นาง 2 กษัตริย์ จึง ถอด พระ อำ มรณ ศัก ตรา ซึ่ง พระ องค์ ทรง เอา มา จาก ฮา มาน พระ ราช ทาน ให้ โม ร เด คัย พระ นาง เอส เธอร์ ก็ ทรง ตั้ง โม ร เด คัย เป็น ใหญ่ เหนือ วงศ์ วาน ของ ฮา มาน 3 แล้ว พระ นาง เอส เธอร์ กราบ ทูล กษัตริย์ อีก พระ นาง กราบ ลง ที่ พระ บาท ของ พระ องค์ และ วิงวอน พระ องค์ ด้วย น้ำ พระ เนตร ขอให้ แผน การ ร้าย ของ

ฮามาน คนอากัก และการปองร้าย ซึ่งท่านได้คิดขึ้นต่อพวกยิวนั้นพ้นไปเสีย 4 กษัตริย์จึงทรงยื่นธำมรงค์ทองคำแก่พระนาง เอสเธอร์ พระนาง เอสเธอร์ก็ทรงลุกขึ้นประทับยืนเฝ้ากษัตริย์ 5 พระนางทูลว่า “ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ และถ้าหม่อมฉันเป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ ถ้าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องต่อพระพักตร์กษัตริย์ และหม่อมฉันเป็นที่พอพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์ ขอทรงให้มีพระอภัยภักดิ์รับสั่งให้กลับความในจดหมายซึ่งฮามาน คนอากัก บุตรชายฮัมเมดาธาได้คิดขึ้น และเขียนเพื่อทำลายพวกยิวที่อยู่ในมณฑลทั้งสิ้นของกษัตริย์ 6 เพราะหม่อมฉันจะอดทนดูภัยพิบัติมาถึงชาติของหม่อมฉันอย่างไรได้ หม่อมฉันจะทนดูการทำลายญาติพี่น้องของหม่อมฉันอย่างไรได้” 7 กษัตริย์อาหสุเอรัส จึงตรัสกับพระราชินี เอสเธอร์ และแก่โมรเดคัยคนยิวว่า “ดูเถิด เรามอบวงศาวานของฮามานแก่พระนาง เอสเธอร์แล้ว และเขาก็แขวนมันบนตะแลงแกง เพราะมันจะทำอันตรายแก่พวกยิว 8 ท่านจะเขียนตามที่ท่านพอใจเกี่ยวกับเรื่องยิวในนามของกษัตริย์ และประทับตราด้วยพระธำมรงค์ เพราะว่ากฤษฎีกาที่เขียนในนามของกษัตริย์และประทับตราด้วยพระธำมรงค์ จะเปลี่ยนกลับไม่ได้” 9 แล้วพระองค์ทรงเรียกราชอาลักษณ์เข้ามาในเวลานั้นในเดือนที่สาม ซึ่งเป็นเดือนสิวัน ณ วันที่ยี่สิบสาม และให้เขียนกฤษฎีกาตามที่โมรเดคัยบัญชาทุกอย่างเกี่ยวกับพวกยิวถึงบรรดาสมุหเทศาภิบาล และผู้ว่าราชการ และเจ้าหน้าที่ของมณฑล ตั้งแต่อินเดียถึงเอธิโอเปีย ร้อยยี่สิบเจ็ดมณฑลไปถึงทุกมณฑลเป็นอักษระของมณฑลนั้น และถึงชนทุกชาติเป็นภาษาของเขา และถึงพวกยิวเป็นอักษระและในภาษาของเขา 10 และท่านเขียนในพระนามของกษัตริย์อาหสุเอรัส และประทับตราพระธำมรงค์ของกษัตริย์ และ

ส่งจดหมายนั้นไปทางผู้เดินข่าวขึ้นมาเร็ว และผู้ซีล่อ อุฐู และม้าอาซาไนยหนุ่ม ¹¹ ตามจดหมายเหล่านี้กษัตริย์ทรงอนุญาตให้พวกยิว ผู้อยู่ในทุกเมือง ชุมนุมกัน และป้องกันชีวิตของตน ให้ทำลาย ให้สังหารและให้ล้างผลาญกำลังพลใดๆของประชาชนหรือมณฑลใดๆซึ่งจะมาทำร้าย ทั้งเด็กและผู้หญิง และปล้นเอาข้าวของของเขา ¹² ในวันเดียวตลอดทั่วทุกมณฑลของกษัตริย์อาหสุเอรัส คือวันที่สิบสามเดือนที่สิบสอง ซึ่งเป็นเดือนอาดาร์ ¹³ สำเนาของหนังสือที่เขียนนั้นจะต้องเป็นกฤษฎีกาในทุกมณฑล และออกโดยการป่าวร้องแก่ชนชาติทั้งปวง พวกยิวจะต้องพร้อมกันในวันนั้น แก่ แค้น ศัตรูของตน ¹⁴ คนเดินข่าว ซึ่งซีล่อกับอุฐู จึงรีบเร่งขับไปตามพระบัญชาของกษัตริย์ และกฤษฎีกานี้ นอออกในสุสาปราชาสาท ¹⁵ เมื่อโมรเดคัยออกไปพบพระพักตร์กษัตริย์ สวมฉลองพระองค์สีฟ้าและสีขาว พร้อมกับมงกุฎทองคำใหญ่และเสื้อคลุมผ้าปานเนื้อละเอียดสีม่วง ฝ้ายขาว นครสุสาทก็ให้ร้อง เปรมปรีดี ¹⁶ พวกยิว มีความพอใจ ความยินดี ชื่นบาน และเกียรติ ¹⁷ ทุกมณฑลทุกเมือง ไม่ว่าที่ใดที่พระบัญชาของกษัตริย์และกฤษฎีกาของพระองค์มาถึง ก็มีความยินดีและความชื่นบานท่ามกลางพวกยิว มีการเลี้ยง และวันรื่นเริง คนเป็นอันมากมาจากชนชาติของประเทศก็ประกาศตัวเป็นพวกยิว เพราะความกลัวพวกยิวมาครอบงำเขา

9

พวกยิวป้องกันตนเองได้

¹ ในเดือนที่สิบสองซึ่งเป็นเดือนอาดาร์ วันที่สิบสามเดือนนั้น เมื่อจะปฏิบัติตามพระบัญชาของกษัตริย์และกฤษฎีกาในวันนั้นเองที่ศัตรูของพวกยิวหวังจะเป็นใหญ่เหนือพวก

ยิว (แต่ซึ่งถูกเปลี่ยนไป เป็นวันที่พวกยิวได้ความเป็นใหญ่เหนือพวกที่เกลียดชังเขา) ² พวกยิวก็ชุมนุมกันในบรรดาหัวเมืองตลอดทั่วทุกมณฑลของกษัตริย์อาหสุเอรัส เพื่อจะจับพวกที่หาช่องทำร้ายเขา ไม่มีผู้ใดต่อต้านพวกเขาได้ เพราะความกลัวเขาครอบงำเหนือชนชาติทั้งปวง ³ บรรดาเจ้านายทั้งปวงของมณฑล และสมุหเทศาภิบาล และผู้ว่าราชการเมือง และเจ้าหน้าที่ราชการก็ช่วยพวกยิวด้วย เพราะความกลัวโมรเดคัยครอบงำเขา ⁴ เหตุว่าโมรเดคัยเป็นใหญ่อยู่ในราชสำนักของกษัตริย์ และชื่อเสียงของท่านเลื่องลือไปทั่วทุกมณฑล เพราะชายที่ชื่อโมรเดคัยนั้นมีอำนาจมากยิ่งขึ้นทุกที ⁵ พวกยิวจึงโจมตีศัตรูทั้งหมดของตนด้วยฟันดาบสังหารและทำลายเขา และทำแก่ผู้ที่เกลียดชังเขาตามใจชอบ ⁶ ในสุสาปราสาทพวกยิวได้สังหารและทำลายล้างเสีย ห้าร้อยคน ⁷ ได้สังหาร ปาร ชัน ดาธา และ ดาล โพน และอัสปาทา ⁸ และไปราธา และอาดัลยา และอาริดาธา ⁹ และปารมัชทา และอารีสัย และอาริตัย และไวซาธา ¹⁰ คือเขาสังหารบุตรชายทั้งสิบของฮามาน บุตรชายอัมเมดาธา ศัตรูของพวกยิว แต่เขามีได้ปล้นข้าวของ ¹¹ ในวันนั้นจำนวนคนที่ถูกฆ่าในสุสาปราสาทก็ถูกนำมารายงานต่อเบื้องพระพักตร์กษัตริย์ ¹² กษัตริย์จึงตรัสกับพระราชินีเอสเธอร์ว่า “พวกยิวได้สังหารและทำลายล้างเสียห้าร้อยคนในสุสาปราสาท รวมทั้งบุตรชายทั้งสิบคนของฮามานด้วย แล้วเขาได้ทำอะไรกันบ้างในมณฑลที่เหลืออยู่ของกษัตริย์นั้น บัดนี้คำร้องของพระนางคืออะไร เราจะประทานให้ คำทูลขอของพระนางมีอะไรอีกต่อไปอีกบ้าง เราก็จะกระทำตามนั้น” ¹³ พระนางเอสเธอร์ทูลว่า “ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอให้พวกยิวที่อยู่ในสุสาได้กระทำ

ตามกฤษฎีกาของวันนี้ในวันพรุ่งนี้อีก และขอให้แขวนบุตรชายทั้งสิบของฮามานบนตะแลงแกง”¹⁴ กษัตริย์ได้ทรงบัญชาให้กระทำเช่นนั้น มีกฤษฎีกาออกในสุสา และบุตรชายทั้งสิบคนของฮามานก็ถูกแขวน¹⁵ พวกยิวที่อยู่ในสุสา ชุมนุมกันในวันที่สิบสี่เดือนอาดาร์ด้วย และได้สังหารสามร้อยคนในสุสา แต่เขามีได้รับข้าวของ¹⁶ ฝ่ายพวกยิวอื่นๆ ซึ่งอยู่ในมณฑลของกษัตริย์ก็ชุมนุมกันป้องกันชีวิต และพันศัตรูของเขา เขาสังหารผู้ที่เกลียดชัง เขาเสียเจ็ดหมื่นห้าพันคน แต่เขามีได้รับข้าวของ¹⁷ เหตุนี้เกิดขึ้นในวันที่สิบสามเดือนอาดาร์ และในวันที่สิบสี่เขาหยุดพัก และกระทำวันนั้นให้เป็นวันกินเลี้ยงและยินดี¹⁸ แต่พวกยิวที่อยู่ในสุสา ชุมนุมกันในวันที่สิบสาม และวันที่สิบสี่ และหยุดพักในวันที่สิบห้า ทำให้วันนั้นเป็นวันกินเลี้ยงและยินดี¹⁹ เพราะฉะนั้นพวกยิวในชนบท ที่อยู่ตามหัวเมืองที่ไม่มีกำแพง ถือว่าวันที่สิบสี่ของเดือนอาดาร์ เป็นวันแห่งความยินดีและกินเลี้ยง และถือเป็นวันรื่นเริง และเป็นวันที่เขาส่งของขวัญไปให้กันและกัน

เทศกาลเปอร์ซิมเริ่มต้น

²⁰ และโมรเดคัยบันทึกเรื่องนี้และส่งจดหมายไปยังพวกยิวทั้ง ปวง ผู้อยู่ใน มณฑล ทั้ง ปวง ของกษัตริย์ อาหสุเอรัส ทั้งใกล้และไกล²¹ ชักชวนเขาให้ถือวันที่สิบสี่เดือนอาดาร์ และวันที่สิบห้าเดือนเดียวกันทุกๆปี²² เป็นวันที่พวกยิวพ้นจากศัตรูของเขา และเป็นเดือนที่เปลี่ยนความโศกเศร้าเป็นความยินดี และการคร่ำครวญเป็นวันรื่นเริงให้แก่เขา และให้เขาถือเป็นวันกินเลี้ยงและวันยินดี เป็นวันที่ส่งของขวัญแก่กันและกัน และให้ของขวัญแก่คนจน²³ พวกยิวจึงตกลง

กระทำตามที่เขาตั้งต้นแล้ว และตามที่โมรเดคัยเขียนไปถึงเขา²⁴ เพราะฮามานบุตรชายฮัมเมดธา คนอากัก ศัตรูของพวกยิวทั้งปวง ได้ปองร้ายต่อพวกยิวเพื่อทำลายเขาได้ทอดเปอร์ คือสลาก เพื่อล้างผลาญและทำลายเขา²⁵ แต่เมื่อพระนางเอสเธอร์เข้าเฝ้ากษัตริย์ พระองค์ทรงบัญชาเป็นลายลักษณ์อักษรให้แผนการมุ่งร้ายของท่าน ซึ่งท่านได้คิดต่อพวกยิวนั้น กลับตกลงบน ศิระชะของท่านเอง และให้ตัวท่านกับบุตรชายของท่าน ถูกแขวนบนตะแลงแกง²⁶ เพราะฉะนั้น เขาจึงเรียกวันเหล่านี้ว่า เปอร์ริม ตามคำเปอร์ ตั้งนั้น เพราะทุกอย่างที่เขียนไว้ในจดหมายนี้ และเพราะสิ่งที่พวกยิวต้องเผชิญในเรื่องนี้ และสิ่งที่อุบัติแก่เขา²⁷ พวกยิวก็กำหนดและรับว่า ตัวเขาเอง เชื้อสายของเขา และบรรดาผู้ที่เข้าจาริตยิวจะถือสองวันนี้ดังที่เขียนไว้ และตามเวลาที่กำหนดไว้ทุกปีมิได้ขาด²⁸ และว่าจะจดจำวันเหล่านี้ และถือตลอดทุกชั่วอายุ ทุกครอบครัว มณฑลและเมือง วันเทศกาลเปอร์ริมนี้จะไม่เลิกถือในท่ามกลางพวกยิว หรือการระลึกถึงวันเหล่านี้จะไม่สิ้นลงในเชื้อสายของเขาเลย²⁹ แล้วพระราชินีเอสเธอร์ ธิดาของอาบีฮาฮิล กับโมรเดคัยคนยิว ก็เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรรับรองจดหมายฉบับที่สองนี้ เรื่องเทศกาลเปอร์ริม³⁰ ให้ส่งจดหมายไปถึงยิวทั้งปวงในหนึ่งร้อยยี่สิบเจ็ดมณฑลในราชอาณาจักรของอาหสุเอรัส เป็นคำที่แท้จริงให้อยู่เย็นเป็นสุข³¹ และให้ถือวันเทศกาลเปอร์ริมเหล่านี้ตามกำหนดฤดูกาล ดังที่โมรเดคัยคนยิวและพระราชินีเอสเธอร์มีพระเสาวนีย์สั่งพวกยิว และตามที่เขาตั้งไว้สำหรับตนเองและสำหรับเชื้อสายของเขา เกี่ยวกับการอดอาหารและการร้องทุกข์ของเขา³² พระบัญชาของพระนางเอสเธอร์ตั้งระเบียบการเทศกาลเปอร์ริมไว้และมีบันทึกไว้ในหนังสือ

10

โมรเดคัยได้รับตำแหน่งรองกษัตริย์

¹ กษัตริย์อาหสุเอรัสมีรับสั่งให้เก็บบรรณาการทั่วราชอาณาจักร และตามเกาะต่างๆ แห่งทะเล ² พระราชกิจอันกอบปร ด้วย พระราชอำนาจ และ อาณูภาพ กับ เรื่อง รวละเอียด ของ ยศศักดิ์ อันสูง ของ โมรเดคัย ซึ่ง กษัตริย์ทรง เลื่อน ท่าน ขึ้น มิได้บันทึกไว้ใน หนังสือพงศาวดารของ กษัตริย์แห่งมีเดียและเปอร์เซียหรือ ³ เพราะโมรเดคัยคนยิว มี ตำแหน่ง รองกษัตริย์อาหสุเอรัส และท่านเป็นใหญ่ท่ามกลางพวกยิว และเป็นที่ชอบพอของ มวล ญาติพี่น้องของ ท่าน เพราะ ท่าน แสวงหา ความ มั่งคั่ง ให้ชนชาติของท่าน และพูดให้เกิดสันติสุขแก่เชื้อสายทั้งปวงของท่าน

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English King James
Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a